

[Litha Christiansen]

somhederne, men hvis læreren også fortæller, at arbejdsmiljøproblemerne i høj grad hænger direkte sammen med tempo og akkord, altså den kapitalistiske måde at producere på, ja, så vil hr. Erhard Jakobsen være der som trold af en æske.

Eller et sidste eksempel: når læreren skal fortælle om skattelovgivningen, skal han eller hun holde kæft med hele den fradragsjungle, som gør de rige rigere og de fattige fattigere. Læreren skal ikke fortælle, at folk som Glistrup tjener masser af penge på tomme aktieselskaber og alligevel har nul i trækprocent netop i kraft af denne forsamlings fantastiske skattepolitik.

Når vi så samtidig kender hr. Erhard Jakobsens hetz mod lærerne, f. eks. da han for at fiske stemmer i sidste øjeblik ved sidste valg fyrede løs mod nogle læreres undervisning i Albertslund, så ved vi også, at dette forslag simpelt hen indebærer, at alt, hvad hr. Erhard Jakobsen ikke er enig i, skal der ikke undervises i. Med en sådan formålsparagraf i hånden kan hr. Erhard Jakobsen få fyret enhver kritisk lærer lige så let som at knipse med fingrene. Man behøver derfor ikke at indføre Berufsverbot, her er nemlig lovgrundlaget for at jage de venstreorienterede lærere på porten.

Et andet vigtigt område i centrum-demokraternes skolelovsforslag er kravet om genindførelse af de interne prøver for 5. klasse, eksamen for 7. og genindførelse af realeksamen. Det betyder genindførelse af et system, hvor børnene ikke længere kan opfatte hinanden som kammerater, men derimod som direkte konkurrenter til de udvalgte pladser i solen, hvad enten det nu kommer til at hedde mellemskole, boglig linje eller noget helt tredje.

De værste konsekvenser af en sådan politik fik vi et tydeligt eksempel på i en fjernsynsudsendelse for en måneds tid siden om det japanske uddannelsessystem. Udsendelsen viste i den grad, hvor styret undervisningen var af adgangskrav i form af prøver og eksamen. Vi så børn i 10 års alderen med mavesår, og antallet af selvmord blandt børn og unge var inden for de sidste 10 år fordoblet. Det var nogle af konsekvenserne af en uddannelsespolitik, hvor børn ikke længere betragtes som børn, men hvor hele deres liv er styret af konkurrence.

Formanden:

Hr. Erhard Jakobsen har ordet. [*Erhard Jakobsen*: Nej, Nej]. Det står i alt fald her.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg må til tingets orientering sige, at det var netop formanden, der forleden gjorde mig opmærksom på, at når jeg bad om ordet som privatist, kom jeg ind før mit partis ordfører for forslagsstillerne. Det var derfor, jeg gjorde opmærksom på, at det var som sådan, jeg ønskede ordet, idet jeg nemlig tager ordet for ikke at bekræfte det gamle ord om, at fædrenes synder skal nedarves på børnene.

Debatten i dag har næsten udelukkende været, skal vi sige for nu at bruge pædagogisk sprog Erhard Jakobsen-orienteret eller -dirigeret, eller hvad det hedder. Jeg vil meget gerne tage de ting op, fordi jeg synes, det skal være overladt mit partis ordfører at tale om, skal vi sige de saglige sider af forslaget, hun skal ikke være forpligtet til at snakke om en hel masse af de skældsord og beskyldninger, der er anvendt over for mig. Dem vil jeg da godt have lov til selv at pille lidt ved.

Jeg mener i modsætning til næsten samtlige, der har haft ordet her, at indoktrineringsproblemet spiller en større rolle end nogen sinde. Hvis man tror, at vi gjorde en ende på indoktrineringen i folkeskolen, den dag vi havde en 7 timers debat, hvorunder den daværende undervisningsminister rendte fra alt, hvad undervisningsdirektøren havde sagt, så tager man fejl. Så ved man ikke noget om, hvad der foregår rundt omkring i skolerne, og hvad folk fortæller, der foregår. Det vil man opdage. Det er ikke vores sag. Det skal nok komme frem.

Den nye forening, som man talte så hånligt om, vil komme med det ene eksempel efter det andet på, at man misbruger sangtimer, misbruger dansktimer, misbruger historietimer til klart at give børnene en holdning til konkrete, nævnte, private firmaer osv. Det vil vi lægge frem i folketingets undervisningsudvalg og sige: var det det, de partier, der stemte for loven, ville? Var det det, man ønskede?

Jeg kan naturligvis komme til at tvivle på evnen til at læse før i tiden, når jeg hører fru Helle Degn og også flere andre lade, som om de tror, at der i vort forslag til formålsparagraf står, at lærerne ikke må have nogen